

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

027.4

Hely

Idő

Személy

Helyszám

Szerző:

Cím:

Forrás:

Bzp.

1935 jan. 6.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

~~1935~~ Fővárosi Könyvtár

"1935"

házi nyomda 1926 — 8891

Központ

Beszélgetés a könyvek pástorával

Harminc év a könyvek között

Enyvvári Jenő, a fővárosi könyvtár igazgatója most töltötte be könyvtári szolgálatának harmincadik esztendejét. Ebből az alkalomból a polgármester képviseletében megjelent a könyvtárban Némethy Károly fővárosi tanácsnok és meleg szavakkal üdvözölte a kitűnő filozófiai író és bibliológust.

Harminc esztendeje él a könyvek között Enyvvári Jenő könyvtári igazgató, most pontosan harmincnyolc évvel az ötről. Felkerestük a jubiláló könyvtárigazgatót a Fővárosi Könyvtár Reviczky-utca palotájában. Egyetemi hallgatók, komoly arcú tudósok jönnek-mennek a díszes kapun s a termekben némán elmélyülve lapozgatják a könyveket, régi fóliánsokat.

Beszélgetünk a jubiláló igazgatóval. Borotváltarcú, magas férfi. Amikor beszél megélniül az arca. Szerényen szól:

— Született filozófus vagyok, aki nem szereti az ünneplést. Mindig szerettem elbujni a könyvek közé, a sok kötet az éltársaságom, bennük soha nem csalódik az ember.

Megkérdezzük, miként érlelődött meg benne a gondolat, hogy a könyvek pástora legyen.

Mosolyogva feleli:

— Természetesen nem könyvtárigazgatónak indultam. Abban, hogy az ember mivel lesz, szerepe van a véletlennek is. Fiatal tanuló koromban az Aquincum közelében

laktam, állandóan a római história emlékei között kutattam és először archeológus akartam lenni. Bejártam a múzeumba, boldog voltam, ha segíthettem ott a tudósoknak. Aztán az egyetemen a természetfilozófián át eljutottam a filozófiáig, amely most is legközelebb áll a szívemhez.

— Hány órát olvas naponta könyvet? — érdeklődünk.

Elgondolkozik:

— Hát bent a könyvtárban legalább három órát. De amikor hazamegyek az otthonomba, ott is egész éjjelig könyveket olvasok. Nem járok ugyanis sehova. Egy örömmöm van: a könyv.

— Melyik könyvet szereti a legjobban, vagy melyik könyv volt az igazgató úrra a legnagyobb hatással?

— Erre képtelen vagyok felelni, mert a könyvekkel is úgy van az ember, hogy életének különböző periódusaiban más és más könyv a kedvence, aszerint, hogy miként alakul ki valakinek az egyénisége, illetve, hogy ez milyen fejlődési fázisokon megy át.

Majd elmondja Enyvvári Jenő, hogy rengeteg ritkaságszámba menő könyvet fedezett fel, de végül is megállapítja:

— Megszűnt már az az idő, amikor az ember bement antikváriumokba és az ócskaságok között bibliofil szempontból értékes könyveket találhatott.

— Milyen a Fővárosi Könyvtár forgalma?

— Még tizenöt évvel ezelőtt napi 5—6 kötet volt az átlagos forgalom, ma ez a szám 40—50-re emelkedett.

Majd így folytatja:

— A Fővárosi Könyvtárban a Budapesti Gyűjtemény körébe tartozik a fővárosi vonatkozású irodalom minden részletében az

nyomtatványok korától a mai napig. Nemcsak könyvek, hanem az úgynevezett kis nyomtatványok, térképek, helyszínrajzok, képek, s hogy csak egy példát mondjak, még a színlapok is. Évente 1200—1300 kötettel gyarapszik a könyvtár. A szak kutatás számára egyedülálló gyűjteménye a mi könyvtárunknak a keleti gyűjtemény, amely Zichy Jenő gróf 3000 kötetes hagyományából, Vámbéry Ármin gazdag könyvtárából és Thallóczy Lajos főképp balkanikumokból álló 6000 kötetes könyvtárából alakult ki. Páratlan gyűjteményünk Ballagi Géza sárospataki tanárnak, mintegy 11.000 darabból álló magyar vonatkozású politikai röpiratot tartalmazó gyűjteménye. Ha valaki meg akarja írni a magyar politikai élet történetét, nélkülözhetetlen forrás számára ez a páratlan gyűjtemény. Külön értéket jelent a Fővárosi Könyvtárban Szűry Dénes magyar irodalomtörténeti jellegű bibliofil könyvtára, amely főként a magyar szépirodalom régi termékeinek editio princepsit foglalja magában. Ezenkívül 5000 darabból álló kommunista könyvgyűjteményünk is van, amely természetesen csak a szakkutatás számára áll rendelkezésre.

Végül azt mondja Enyvvári Jenő, hogy állandóan figyelemmel kíséri minden új könyv megjelenését. Elégedetten állapítja meg:

— Örvendetes, hogy a könyvpiac mindig gazdag. A kulturának nem árt még a világgazdasági válság sem. Az emberekben erős a tanulási vágy...

(dió)